

Het mysterie van de gefikste match

EEN PIETER POTTENKIJKER REPORTAGE

Peter Paul J. Doodkorte

Proloog

Het is nog rustig op Camping Des Arcades. U weet wel, die Hollandse nederzetting in de Midi Pyrenees. Daar, in het dorpje St. Martial (Departement du Lot) heersen tegenwoordig Jonathan & Eva Marliere. Met gouden hart en servicehanden. Nog zijn er weinig gasten. Eind mei, begin juni 2019 echter zal het – volgens de verhalen – met de rust gedaan zijn. Dan strijken 'die Hollanders' weer neer op de camping. Eerst ter voorbereiding, daarna voor de uitvoering en tenslotte voor het nagenieten van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi".

De schijn van rust bedriegt echter. Want achter de schermen is er al veel politie op de been. Niet direct rond de camping, maar in den vreemde. Van daaruit gezien dan. Pieter Pottenkijker ontdekte dit toevallig en dook er meteen diep in. Waarom rijden er zoveel politie- en ME-busjes rond Den Haag en omstreken? En waarom spreekt staatsraad Roel van der Molen met minister Ferdinand Grapperhaus (Ministerie van Justitie & Veiligheid) over strenge veiligheidsmaatregelen rond het komende Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" op camping Des Arcades?

De oorzaak van dat alles ontdekte Pieter Pottenkijker. Hij zal vanaf eind mei 2019 ook de gevolgen ervan onderzoeken en u daarover rapporteren.

TEASER

De teerling is geworpen. En dat geeft onrust. Zo bleek na de aankondiging van de nieuwste Pieter Pottenkijker reportage "Het mysterie van de gefikste match". De een kan niet wachten ("Vertel, Vertel!), terwijl de ander muggenzifterig wijst op een – overigens terecht – gesignaleerde fout in de aankondiging: Het draait komende weken in Frankrijk om het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" en niet – zoals aangekondigd, de Gouden-versie. Die volgt later in het jaar. Als er dan nog wat te spelen valt…. Verder zijn er velen die wat zenuwachtig beginnen rond te vragen: "Wat heeft Pottenkijker nu weer ontdekt?" Het blijft even nog in de nevelen van de toekomst verborgen.

Ton Bond is inmiddels samen met Pieter de voorbereiding begonnen. En – zoals onderstaande mailwisseling blijkt – zij leggen de juiste accenten. Oftewel, zij stellen de juiste prioriteiten.

Envoyé : vendredi 26 avril 2019 21:04

À : info@des-arcades.com

Objet : Vin

Jonathan, nous voyons que tu te débrouilles bien avec le camping. Tous les éloges pour cela. Ton et moi, nous nous inquiétons toujours : fais-tu assez attention à la cave à vin ? pour être plus précis : le stock est-il conforme aux normes ? nous aimerions avoir de vos nouvelles. parce que sinon nous devons prendre notre propre stock d'urgence avec nous ?

Vrij vertaald : Jonathan, we zien dat het goed gaat met kamperen. alle lof daarvoor. Ton en ik zijn altijd bezorgd: heb je genoeg aandacht voor de wijnkelder? Om preciezer te zijn: voldoet de voorraad aan de normen? Wij horen graag van je. omdat we anders onze eigen noodvoorraden bij ons moeten nemen?

Jonathan is sneller dan Overtoom met zijn niets aan duidelijkheid ten wens overlatende reactie:

Van: info@des-arcades.com Datum: 27 april 2019 om 08:34:15 CEST

Aan: "'Peter Paul Doodkorte'" pp.doodkorte@icloud.com

Onderwerp: Antw. Vin

Lieve Peter-Paul en Ton,

Maak je geen zorgen, je comfort is onze prioriteit, en we hebben alle voorraad rode wijn en rosé (en Irish coffee ....) om een succesvol verblijf te garanderen! U hoeft geen vrachtwagen te huren om uw eigen voorraad te vervoeren ....!

Alles is klaar voor uw komst en wij verheugen ons op u ...!

Meer dan een paar weken ...

Tot Snel!!

Jonathan en Eva

Het beloofd dus een gezegende reportage te worden.

TEASER – 2

Terwijl Nederland zich opmaakt voor het vieren van Bevrijdingsdag duikt Pieter Potenkijker in de diepere achtergrond van het kennelijk aan Ton Bond opgedragen onderzoek rond matchfixing. Grondig onderzoek leert Pieter dat het gaat om wedstrijdvervalsing (ook bekend als wedstrijdmanipulatie, matchfixing en gamefixing). Daarvan is sprake als het resultaat van een wedstrijd volledig of gedeeltelijk bepaald wordt door een deelnemer en/of een andere betrokkene (bijvoorbeeld een scheidsrechter, trainer, etc.) die moedwillig verliest of valsspeelt. Matchfixing druist niet alleen in tegen de regels van de sport, het is in de meeste gevallen ook een overtreding van de wetgeving. Sporters – en kennelijk dus ook boulers – kunnen financieel vergoed worden voor het moedwillig verliezen van een wedstrijd. Waarbij er kennelijk het vermoeden gerezen is dat dit bij het komende Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" aan de orde zou kunnen zijn.

Dit laatste werpt al direct de schijnwerpers op Snuf en Snuitje. Het illustere duo is nauw betrokken bij de organisatie van het boulestoernooi. Volgens de laatste berichten hebben zij dit jaar de beschikking over Pétanque Toernooi Beheer. Dit is software voor het organiseren en verwerken van toernooien. De software is zeer gebruiksvriendelijk en de loting gebeurt geheel automatisch. Vraag is echter of deze machines tastbaar en direct verifieerbaar bewijs daarvan leveren. maakte het voor de kiezer onmogelijk onder meer de uitgebrachte stem(men) later te kunnen controleren. In Nederland is de daarom al een actiegroep "Wij vertrouwen het niet" bezig met een campagne voor controleerbare lotingen.

Snuf en Snuitje inmiddels spreken van smaad en dreigen met maatregelen: *"De belediging bestaat niet meer als de smaad gewroken is."*

TEASER – 3

Terwijl Pieter Pottenkijker tracht te ontkomen aan de Dag van het naakt tuinieren, meldt de Minister van Financiën dat ook hij zijn beste kracht zal inzetten bij het blootleggen van de waarheid. Hetgeen maar weer eens bewijst dat het ene bloot het andere niet is. Hoe dan ook, de woordvoerster van Kees Wijnhoud, zijn vrouw Marijke, meldt het volgende: " *Wacht maar tot wij komen. Als integere ex-belastingambtenaar zal Kees zijn uiterste best doen om eventuele matchfixing tot op de bodem uit te zoeken. Immers, controle was zijn vak. Uiteraard doet Kees, samen met mij, ook daadwerkelijk mee met het Jeu de boules toernooi, want dan zit hij er bovenop.* "Overigens blijkt dat de Wijnhoudjes nog wel de gebruikelijke plek (59) met de campingbaas, Jonathan, moeten regelen.

De mogelijke aanwezigheid van Kees - Van Dik Hout zaagt men houten ballen - Wijnhoud heeft zo zijn repercussies. Staatsraad Van der Molen houdt zijn deelname naar eigen zeggen nog in beraad. Hij wacht graag op de bevindingen van de ex belastingambtenaar. Hetgeen zou betekenen dat de Staatsraad eerst zijn opwachting maken zal als het toernooi al gestreden is. Waarmee de politiek weer waarmaakt wat men haard verwijt: als mosterd na de maaltijd op tafel verschijnen!

Buum, u weet wel, de andere helft van het Scheve Hollandse Levenslied duo Buum & Buum heeft er een duidelijke opvatting over: *"We gaan het zien met de nieuwe software. Maar als ik het niet vertrouw, gaan we gewoon terug naar de houten schijfjes."* Wat kennelijk een luidruchtig stille hint is over zij presentie bij het komende boules toernooi.

TEASER – 3

Het feest moet nog beginnen, maar de gebeurtenissen tuimelen over elkaar zoals de lammetjes in de wei bokkensprongen kunnen maken. Oncontroleerbaar dus. Dat lijkt ook te gelden voor het deelnemersveld aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi". De lijst van deelnemers lijkt net zo hard te groeien als weer af te nemen. Als de een komt, komt de ander niet, of andersom. Staatsraad van der Molen heeft bovendien zijn bedenkingen en zijn deelname voorwaardelijk gemaakt aan de uitkomsten van het onderzoek van de voormalig belastingambtenaar Kees – Van Dik Hout zaagt men houten ballen - Wijnhoud,

Pieter Pottenkijker heeft door dit alles – en veel meer nog – nauwelijks tijd om zich rustig voor te bereiden op zijn taak. En er is nog wel het een en ander te regelen. Want weliswaar heeft Jonathan namens Eva bevestigd dat er genoeg wijn is – in de eerste levensbehoefte is dus voorzien – maar dat verlegt slechts de aandacht naar het volgende probleem. Is er wel een keukengarde, zo vraagt Pieter zich – samen met Ton Bond, Het Heerschap van het genootschap der Goedgelovigen, af. Er is dus via Messenger weer een telegram verstuurd naar de campingbazen.

Jonathan et Eva, nous sommes moins préoccupés par le vin. Mais … Nous sommes très curieux de savoir s'il est déjà connu qui dirigera la cuisine du restaurant. En d'autres termes, qui est le chef ? Dans les mots d'Adri : est-ce que c'est le même chef de l'année dernière ? Linda et moi (Peter Paul) sommes particulièrement curieux de savoir si le steak tartare sera de nouveau au menu.

Selon Adri, tu nous rends fous, mais on s'en fiche. Nous pensons que c'est bien. J'adore avoir de vos nouvelles!

Aimez

Ondertussen wil het gerucht dat Ton Bond zijn ballen radiografisch wil gaan besturen en de ballen in de nacht warm houdt met een nieuw aangeschaft straalkacheltje. Om misverstanden te voorkomen: wij spreken over de boulesballen.

Greet S., jawel, Dora van het Duo Dora en Nora, u weet wel, dat illustere duo uit de Amsterdamse Jordaan, maakt zich ook op voor de aftocht naar Des Arcades. Hoewel zij nog geen zekerheid heeft over een kampeerplekje. Daar heeft zij ook geen zorgen over, omdat Pieters' Adri haar al wel de verzekering heft gegeven dat zij een warm bedje gespreid heeft voor Greet S. Wat Pieter weer andere zorgen oplevert: wordt hij ingeruild voor een ander?

Van Snuitje is inmiddels bekend dat hij voorafgaande aan zijn komst naar Des Arcades op bedevaart gaat. Samen met zijn Anneke zal hij Lourdes bezoeken. Op een vijftiental kilometer van Lourdes verwijderd, zullen zij in de grotten van Bétharram, een door de natuur gevormd paleis van miljoenen jaren oud, verblijven. Als zij de weg terug kunnen vinden, zullen zij – na de zegen gevraagd te hebben op de overwinning – doorreizen naar Des Arcades. Of dat lukt is een vraag, want de grillige vormen, hoogtes en laagtes van de grotten zullen hen tot verstomming slaan. Over een diepte van tachtig meter strekken zich vijf verdiepingen uit. De vraag is of zij door het bos van de stalactieten, de stalagmieten en andere rotsformaties de weg terug zullen vinden. Het advies aan hen is dan ook om, zoals ooit Hans en Grietje dat deden, broodkruimels te strooien. Een zekerder maatregel nam hun engelbewaarder. Hij heeft Erik Odekerke opgeroepen.

Ondertussen is in Nederland de Nederlands kampioen boulen, Frans Velthuis, alias Mighty Frans, stevig in training gegaan. Stevig zult u zeggen? Ja, stevig! En neemt u van Pieter aan, dat hij weet waar hij over spreekt. Pieter zelf is namelijk ook in training gegaan. Na een derde aanval van een propjesschieter leek het gepast om ten behoeve van zijn veiligheid, iets aan zijn persoonlijke conditie te gaan doen.

Kortom, ook in de voorbereiding op het onderzoek naar het Mysterie van de gefikste Match is er altijd wat te beleven, verveelt zich nooit en is het nooit saai!

TEASER – 4

Op verzoek van Pieter Pottenkijker – maar ook zonder dat verzoek zou hij dat gewoon doen – zal Roger Thibaut, samen met zijn Bea op korte termijn afreizen naar Franrijk. Dit, om kwartier te maken. Dit lijkt noodzakelijk, nu de Franse gendarmerie mogelijk verstoken zal blijven van vervoermiddelen. Die worden namelijk in Nederland gefokt. Op een

boerderij in Boxtel. En laat nu juist die boerderij daar een paar dagen terug bezocht zijn door een stelletje zwijnen. Waar de aanwezige varkens geen brood van lustten. Hetgeen leidde tot een vervoerverbod van veertien dagen. Wat weer tot gevolg heeft dat de missie van Ton Bond, alias het Heerschap van het Genootschap der Goedgelovigen de noodzakelijke bescherming van de bereden varkensbrigade moet ontberen. Het "Plus, Plus, Plus" van de Franse gendarmerie ten spijt.

Ton Bond op zijn beurt is daarover geïrriteerd, omdat hij – maar vooral zijn meissie Linda - juist uit Frankrijk een goed bericht had ontvangen ter zake het foerageren. Jonathan, de altijd nijvere campingbaas, heeft namelijk laten weten dat het met de maaltijdvoorziening wel snor zit"

"Hello everybody, de really appreciate that you write us in French, congratulation!!

I apologize, I write in English, it's easier with my Phone!

The chef we had next year should have work with us again this season, but unfortunately, he met health problems 2 days before start work at the restaurant…we were very disappointed, but we've finally found, a new Chef that is really fantastic! He has many good ideas, and the way he cooks is wonderful (always with fresh products…). We still have steak tartare on the menu, don't worry!!😁 We are sure you will appreciate the restaurant this year again 😉

We really looking forward welcome you at home, it's a long time since last year (too long!)

We kiss you all…many love!

Eva & Jonathan"

Samenvattend: de voorbereidingen verlopen als het weer: wisselvallig. Alleen al daarom is het zaak de zon snel op te zoeken. In de hoop dat Buum ook Buum kan verleiden tot een tripje naar het zuiden, zodat wij verzekerd zijn van vermaak in de minuten dat wij niet aan het werk zijn.

Intussen pleiten niet nader te noemen bronnen ervoor om tijdens het toernooi meer op doping te controleren. *"Ik ken genoeg deelnemers die coke gebruiken. Die gaan dan even naar het toilet en gooien geen bal meer fout als ze terugkomen,"* aldus een niet bij name te noemen bron. Volgens hem voelen ze zich *"zich dan echt de koning".*

Op normale petanquetoernooien wordt er amper een dopingcontrole gehouden, zeggen ze. Volgens deze bron wordt er naast cocaïne ook wiet, amfetamine en natuurlijk alcohol gebruikt. "Soms staan spelers gewoon helemaal lazarus op de baan. Dat is natuurlijk goed voor de omzet, maar minder voor het imago van de sport."

Wie denkt dat dit het ergste is: er wordt ook op andere manieren vals gespeeld. "Veteranen spelen graag met speelde er gemanipuleerde – niet te verwarren met gemanicuurde – ballen."

HOE HET BEGON

Met de zekerheid van het onzekere weten of er voldoende kwartier gemaakt is door Rogier – Kapitein "Chocolat" Haddock (hij rapporteerde nog niet schriftelijk over zijn bevindingen en vorderingen) – maken Ton Bond en zijn meissie zich op voor hun reis naar het zonnige (?) zuiden en dus Des Arcades. Ditzelfde geldt voor Pieter Pottenkijker en zijn altijd parate Adri.

Snuit, u weet wel, de andere helft van Snuf, is inmiddels wel al gearriveerd. Naar eigen zeggen om het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" grondig voor te bereiden. Hetgeen overigens wel betekent dat Erik Odekerke in Lourdes goed werk verricht heeft. Hij is dan ook alweer richting Nederland vertrokken.

Staatsraad Roel van der Molen en zijn lieftallige Sonja hebben vanwege de ontwikkelingen ook vaart gemaakt met hun reis en zullen – als de voorspellingen kloppen – al snel ook hun opwachting op Des Arcades maken.

Voor Pieter Pottenkijker vormt zijn vertrek naar zijn standplaats een goede aanleiding u mee te nemen naar het begin. Oftewel, hoe en waarom begon dit alles?

Welnu, op 24 november 2018 kwam de bondsraad van de Nederlandse Jeu de Boules Bond (JBB) bijeen. Een belangrijk onderwerp op de agenda was – op verzoek van Het Heerschap, ook bekend als Ton Bond - de evaluatie van het Eerste "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" in september 2018. Met name het verloop van de finale van dat toernooi heeft bij hem grote vragen opgeroepen en diepe wonden geslagen. Volgens een niet bij name te noemen klager was en is de verdere – en vooral 'schone' – ontwikkeling van petanque als competitiesport in het geding.

Het Bondsbestuur en bondsbureau zijn daarop voortvarend aan de slag gegaan. Zij ontdekten geheime trainingskampen her en der in het land. Daarover zijn inmiddels uitgebreide rapportages opgesteld. Een breed gedragen behoefte aan

nader onderzoek is vervolgens met minister Grapperhaus besproken. Laatstgenoemde heeft na rijp beraad besloten om Ton Bond – vanwege zijn heldere kijk (?) op zaken – op de kwestie te zetten. Deze heeft de zegen gevraagd van Kapelaan Jos en – toen die eenmaal verkregen was – vervolgens zijn geloofsbrieven overhandigd aan Staatsraad Van der Molen. Die heeft, op advies van vrouw Sonja, de papieren wel bevonden. Wonderlijk wellicht, maar wel waar! Hierna heeft Ton Bond tijdens een late verjaardagsborrel – gehouden ter gelegenheid van zijn 65ste jaardag eerder dit jaar – zijn lippen losgelaten in een gesprek met Pieter Pottenkijker. Deze heeft de exclusieve rechten op dit - naar verwachting onthullende - verhaal bedongen. In ruil voor zijn zwijgplicht. De trouwe volgers van Pieter weten inmiddels wat dit waard is.

En zo komt het dat de geschiedenis van het "Van der Schilden boulestoernooi" onder de loep en het vergrootglas van Pieter Pittenkijker komt te liggen. Of het nu de zilveren of de gouden versie betreft: de onderste steen zal boven komen! En zo niet, dan hebben heel wat mensen in ieder geval priet- en borrelpraat. Voordat echter die conclusie getrokken kan worden gaat Pieter eerst maar eens aan de slag. Met stralend oog en blijde zin. En een goed gevulde tas.

HET SPUL IS OP DE WEG EN WAGEN

Ton Bond en zijn meissie, Linda, hebben - samen met Pieter Pottenkijker en zijn Adri – de reis aangevangen. Hetgeen al direct leidde tot de nodige misverstanden. Waar de een net over de grens halthield, karde de ander rustig door. Met als gevolg dat de reis ernstig vertraging opliep. Die vertraging liep hoog op door de enorme drukte in en rond Parijs. Heel de stad leek uitgelopen – al is úitgereden in dit verband toepasselijker – om Ton Bond te kunnen aanschouwen en omhelzen. Rond Parc Asterix begon het al met hevige vreugdevuren die dikke rookwolken boven de weg veroorzaakten.

Deze (gebruikelijke) perikelen ten spijt bereikte het gezelschap rond dinertijd de eerste en enige tussentijdse halteplaats. In Orleans werd kwartier gemaakt in het Orleans Parc Hotel. Een etablissement waar de gasten een hinderlijke onderbreking lijken van het dagelijkse niks doen van de manager.

Meer geluk had het gezelschap in de Buffalo Grill. Daar werd in ieder geval gewerkt, al was de helft van de kaart op deze vrijdagavond al uitverkocht of niet leverbaar. De maagjes werden echter gevuld en de spoeling daarbij was van prima kwaliteit.

Het contact van Pieter Pottenkijker met zijn kwartiermaker, Kapitein "Chocolat" Haddock, maakte duidelijk dat laatstgenoemde geen beste relatie heeft met de weergoden. Ter plaatse van de beoogde eindbestemming – Camping De Arcades – regende het dat het goot. Hetgeen de kapitein deed adviseren om een paraplu en regenjas paraat te houden.

Sonja, u kent haar als de eeuwige steunpilaar van Staatsraad Van der Molen, bevestigde later nog de barre weersomstandigheden ter plaatse. Zij bevestigde daarmee niet alleen dat zij inmiddels ook ter plaatse van het vermoedde delict was, maar adviseerde – naast de paraplu en regenjas – ook een stel kaplaarzen.

Uw altijd optimistische reporter – Pieter dus – liet en laat zich door deze berichten niet uit het veld slaan. Hij is ervan overtuigd dat al het water dat nu vloeit vooral vloeit als opfrisbeurt voor een warm welkom van hem en Ton Bond. Daarom ook zette hij zich deze avond – samen met Adri, Bondgirl Linda en Ton Bond zelf – aan een potje scrabble. "Om de geest alvast wat aan te scherpen." De gemoederen werden daarna geblust en gesust met een goed glas.

LIEFDE IS VAN ALLE TIJDEN

"Liefde is van alle tijden", zo leerde Pieter Pottenkijker op de vroege ochtend van zijn tweede reisdag. Klokke half vijf werd hij gewekt door de geluiden van een liefdespaar. Geproduceerd in de andere vleugel van het hotel, maar dankzij de uitstekende ventilatie – de ramen stonden wijd open – voor ieder die het horen wilde te volgen. Zelfs de gemiddelde dijen- en billenkletser zou er lustig van worden. Astrid Nijgh – u weet wel, die dame die doet wat zij doet – zou er trots en jaloers op geweest zijn. De tortelduifjes konden er kennelijk geen genoeg van krijgen, want de voorstelling duurde geruime tijd, Pieter heeft echter devoot de ramen gesloten, nadat hij uit de gebeurtenissen opmaakte dat er een herhaling dreigde! Het was alsof hij Astrid hoorde zingen:

nou ja , ik ben vandaag alweer tevreden

vooral wanneer je nog wat extra's wil

wat doen we? op zijn frans of plaatjes kijken?

toe wees eens tof, of heb je al iets meer?

nou ja vooruit, wat kan het me ook schelen

toe, kom maar hier en geniet maar eens een keer

Met het plaatsvervangend schaamrood (of was het opwinding?) op de kaken heeft Pieter samen met Ton Bond, zijn meissie Linda en zijn eigen toeverlaat Adri de reis vervolgd. Hetgeen hen rond de klok van enen op de plaats van de uiteindelijke bestemming bracht. Daar wachtte het gezelschap een warm welkom. Snuf met zijn Corina, Snuit met zijn Anneke, Kapitein

"Chocolat" Haddock met zijn Bea en Staatsraad Van der Molen met Sonja aan zijn zijde: zij lieten bij aankomst direct alles uit hun handen vallen om het gezelschap een warm welkom te heten.

Uiteraard is Ton Bond direct met zijn eerste rechercheactiviteiten begonnen wat al direct verdachte omstandigheden aan het licht bracht. Verdacht immers is het als je ziet dat Snuf, Snuit en Kees - Van Dik Hout zaagt men houten ballen – Wijnhoud (inmiddels samen met Marijke Vrolijk ook aanwezig gebleken) aan de afwas staan terwijl de dames een beetje aan het flaneren zijn. Wat een nutteloze bezigheid is, zeker als alle aanwezige mannen (voor wie je dat toch doet) aan het werk zijn.

Ton Bond ontdekte overigens meer. Zo blijken de banen in de boulesarena onder supervisie van Eva & Jonathan – de campingbonzen en -bazen – op advies van Snuf & Snuit opnieuw geprepareerd. Waardoor alle spelers – ook de ervaren rotten – weer op achterstand staan. Zij moeten – zo bleek tijdens een door Pieter gadegeslagen trainingspotje - weer wennen aan de nieuwe loopjes van de ballen.

IN- EN BUITEN JEZELF TREDEN

Nadat het reisgezelschap zich in de respectievelijke onderkomens had geïnstalleerd werden de eerste bevindingen onder het genot van de nodige spiritualiën geëvalueerd. Hetgeen tot een algemeen gedeelde conclusie leidde: onze komst was dringend gewenst en nodig. En ja, het bevestigde de uitkomsten van de eerder die week gehouden 'Dag van het Werkplezier': het meeste werkplezier heb je tijdens de vakanties. Vandaar dan ook dat Ton Bond, die alweer trekjes begint te vertonen van Het Heerschap van het genootschap der Goedgelovigen, en Pieter Pottenkijker – geruggensteund door hun lieftallige echtgenotes - tijdens hun vakanties ook altijd om het hardst werken.

Toen het alcohol-peil voldoende op niveau was werd – onder een stralende zon – een begin gemaakt met het overhoren van de kwartiermaker. Roger Thibaut, beter bekend als Kapitein "Chocolat" Haddock, blijkt een uitstekende studie te hebben gemaakt van de toetjeskaart van het restaurant, maar verzuimde daardoor bijvoorbeeld wel om stiekem en snel een foto te maken van de deelnemerslijst. Een lijst waarop Eva hem – in strijd met de regels van privacy en zo meer – een blik liet werpen.

Marijke Vrolijk en haar Kees - Van Dik Hout zaagt men houten ballen – bleken overigens een minder voorspoedige reis naar Frankrijk te hebben gehad. Wat Marijke dan weer minder vrolijk maakte.

Zij werden onderweg opgeschrikt door een bedrijfsongevalletje van zoonlief Een bedrijfsongevalletje was er ook met de eigen auto: er knipperde een oranje lampje. Of het een waarschuwing was voor een komende (belasting-)aanslag of dat er sprake was van domme autopech is nog niet duidelijk.

Rekening houdend met de belofte van Jonathan dat er geen zorgen gemaakt hoefden over de aanwezigheid van voldoende wijn en voedsel werd deze eerste avond de driesterren snackbar Restaurant 'Le Moulin de Saint Martial' op Des Arcades aangedaan. En, eerlijk is eerlijk, alles was er in overvloed: drank, eten en gastvrijheid.

De avond werd verrassend afgesloten met een optreden van Bondmeisje Linda. Zij blijkt bij het medium Jomanda in de leer te zijn. Het resultaat? JoLinda kan nu in- en buiten zichzelf treden. Zij laat anderen zeggen wat zij zelf denkt of denkt voor anderen wat zijzelf zegt. Pieter Pottenkijker onthoudt zich van een mening, maar geeft ter overdenking van deze verschijnen de volgende overweging mee: "Als de drank is in de vrouw, kies dan het hazenpad een beetje gauw!"

Tot zover dan voor nu. Morgen is er weer een dag. Met ongetwijfeld nieuwe onthullingen en wetenswaardigheden. "Oogjes dicht en snaveltjes toe" zegt Pieter Pottenkijker.

U kunt natuurlijk meer nieuws verwachten Want Pieter zal u elke dag weer meenemen door u vanuit Saint-Pantaléon (Frankrijk) en vanaf Camping Des Arcades de voortgang te berichten in het Bond-onderzoek naar het mysterie van de gefikste match. En over alle randverschijnselen daaromheen natuurlijk.

VOLSTREKTE ONZIN

Wat is het verschil tussen de witte en zwarte truffel? En hoeveel soorten truffels bestaan er? Ton Bond, alias het heerschap van het Genootschap der Goedgelovigen, eigenlijk voor andere zaken hier ter plaatse, weet er inmiddels veel meer van. Onder het genot van fingerfood en op zoek naar vingerafdrukken van nog onbekende valsspelers in het aanstaande Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" trachtte hij Eva op deze Franse Moederdag knipogend te verleiden tot het serveren van steak tartaar met truffel. Bond bleek buiten de waard te hebben gerekend en was er sprake van een misrekening. Wat voor een spion van zijn niveau opmerkelijk genoemd mag worden. Het zal hem in de leeftijd zitten.

Het blauwtje dat Bond bij Eva liep ten spijt, heeft hij zich inmiddels al stevig verdiept in de geschiedenis van de truffel. Terzijde gestaan door Adri, de wederhelft van Pieter. Beiden konden het deze avond – getuige heimelijk genomen foto's – erg goed met elkaar vinden.

De truffel is één van de meest delicate producten in de wereld. En dat is niet zo gek, want deze ondergrondse zwam heeft een ongeëvenaarde smaak. Truffels zijn ook best een beetje mysterieus. Hetgeen de truffel op Des Arcades direct thuis doet zijn. Daar stikt het van de mysteries. Truffelhonden, niet te verwarren met snuffelhonden, zijn onmisbaar tijdens de jacht naar truffels. Vroeger werden varkens ingezet, maar die waren een stuk minder goed af te richten dan de blaffende viervoeter. Daarom worden de varkens nu ingezet voor het vervoer van de gendarmerie.

De truffelhond loopt zijn neus achterna – maar wie doet dat niet - en speurt de truffels op. De taak van de jager is om de hond scherp in de gaten te houden. Is de hond iets op het spoor dan helpt de jager de hond met graven, totdat ze hun schat gevonden hebben. Dit verklaart mogelijk de reis van Ton Bond naar Cahors op maandag. Naar verluidt zou hij daar een spade gaan kopen.

De truffeljager houdt zijn vindplekken graag geheim, want de concurrentie is moordend. Hetgeen opnieuw een overeenkomst is met het werk van Ton Bond.

Staatsraad Van der Molen heeft Ton Bond even ter zijde genomen en een hartig woordje met hem gewisseld. Het is Bond daardoor duidelijk dat zijn aandacht voor de truffels als volstrekte onzin beschouwd worden. Hij zal zich dus moeten richten op de kern van de zaak en opdracht: het mysterie van de gefikste match.

Daarover gesproken: de opnieuw geprepareerde boulesbanen stellen de deelnemers voor forse uitdagingen. De ballen lopen stroef, zo kan ook Pieter uit eigen ervaringen aan u mededelen. Bovendien vraagt het werpen van de ballen de veel spierkracht, hetgeen weer risico's op blessures met zich brengt.

Voor de sfeer en orde op de camping en rond het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" is er goed nieuws. Jan – Cowboy Gerard – van Boekel en zijn Toos zijn inmiddels ook gearriveerd. Waarmee alles en iedereen ongetwijfeld weer wat beter binnen de lijntjes dansen zal.

TUSSEN DE GORDIJNEN

Ton Bond en Pieter Pottenkijker zijn door Adri – jawel, Pieters' eigen wederhelft – in de problemen gebracht. Zij ontdekte dat het illustere tweetal een tweetal lotingsschijfjes voor de bouleswedstrijden achterovergedrukt had. De nummers negen en elf lagen open en bloot in Pieters' onderkomen.

Niet alleen ontdekte Adri dit, zij maakte het ook wereldkundig. Het bracht Adri tussen en Ton en Pieter inde gordijnen! Er was direct een persconferentie nodig om de zaak weer te sussen. Dat lukte Ton Bond door te verklaren dat de schijfjes meegenomen waren voor het nemen van vingerafdrukken. Wat uiteindelijk een zinloze missie bleek, omdat de vingerafdrukken van zowat de hele wereld op de schijfjes zaten. "Saved by the bell" dus voor de meester-detective/spion en zijn reporter.

Tijdens de oefenwedstrijden – die dagelijks plaatsvinden en openbaar zijn voor wie zich tot het besloten gezelschap van Des Arcades mag rekenen – bleek dat Snuf en Snuitje grootse plannen hebben. Althans, zij dromen daarvan.

Nu de banen opnieuw geprepareerd zijn, zijn de onderhandelingen gestart met Jonathan & Eva over de vestiging van een heus BoulesDrôme. In dromen is gelukkig niets onmogelijk, dus als dat onze p-p-p-p-pareldieven gelukkig maakt, waarom niet! Een leven zonder dromen is immers als een tuin zonder bloemen!

Het weer op Des Arcades geeft overigens wel voeding aan de gedachte om uit te zien naar overkapping van de boulesbanen. Het is af en aan van droog en zonnig naar winderig en nat. Het humeur lijdt er nog niet onder, de omzet van de bar daarentegen lijdt er zwaar onder.

Anneke en Corine gaven ondertussen een lesje Nederlands cultuurgoed. Hun motto rust, reinheid en regelmaat vertaalt zich in het klokslag zes uur eten, half negen in bad, daarna nog een borreltje en dan het bed in. En dat alle dagen van de week. Kortom: zij leven een zeer opwindend leven.

Pieter Pottenkijker en Ton Bond hebben de dag afgesloten met een intensief werkoverleg. Het werd een slopend debat tussen beide heren. Ja en neen zijn weliswaar de kortste woorden, en het gemakkelijkst uit te spreken, maar toch verlangen ze het meeste overleg, zo werd duidelijk.

SOMS MOET JE EEN DEUR SLUITEN

Terwijl in Spanje de nodige sporters voor matchfixing zijn aangehouden is het tijdens de boulestraining deze dinsdag verdacht stil. Alleen Staatsraad Van der Molen met naast zich zijn Sonja, Ton Bond en zijn meissie Linda, inmiddels ook bekend als het medium JoLinda en Pieter Pottenkijker met zijn altijd aanwezige Adri zijn present. Jan – Cowboy Gerard – en zijn Toos lieten zich, net als de Wijnhoudjes wel even zien, maar dropen met en als de neerdalende regen ook weer af. De rest zat waarschijnlijk aan de bekende radiobuizen gekluisterd om te horen wat er in Spanje loos is.

Duidelijk is dat de onthullingen over matchfixing in Spanje Europa onder spanning zetten. De grenscontroles worden geïntensiveerd en ook Hell's Angels zijn in Nederland verboden verklaard. Dit laatste heeft – voor zover bekend - niks van doen met het mysterie van de gefikste match, maar is wel een opmerkelijk feit.

De strengere grenscontroles zijn overigens een regelrechte bedreiging voor het deelnemersveld aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi". Het is nu zeer de vraag of Frans Velthuis, alias Mighty Frans samen met zijn vrouw de grens zal kunnen oversteken. En dat dan tweemaal. Datzelfde geldt voor Buum & Buum, het illustere zangduo van het pikante levenslied. Zij zouden namelijk niet allen in verband gebracht kunnen worden met matchfixing, maar met smikkelactiviteiten. Uit zeer betrouwbare bron heeft Pieter namelijk begrepen dat de ene Buum, zonder medeweten van de andere Buum een speciaal transport verzorgd voor niet nader te noemen cognacdrinkers in Frankrijk.

Een eerder voorstel tot wijziging van het wedstrijdreglement voor het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" dat al in de loop van 2016 is uitgewerkt, is ingetrokken omdat te weinig draagvlak voor is. Het voorstel zou inhouden dat er voortaan alleen nog met houten ballen gespeeld mag worden. Inmiddels zijn enkele alternatieve scenario's uitgewerkt en besproken in een ledenraadpleging waarbij allen Snuf en Snuitje aanwezig waren.

Snuitje op zijn beurt doet alles om de schijn van partijdigheid weg te nemen. Zo liet hij zich uitgebreid fotograferen met het diploma van bondsscheidsrechter van de NJBB. Wat volgens Snuit zijn persoon boven elke twijfel verheft. Dat het diploma 'slechts' de rol van clubscheidsrechter behelst mag volgens Snuitje de pret en waarheid niet drukken: "De NJBB is mijn club."

Het zal de lezers niet verbazen dat er koortsachtig gezocht wordt naar een scheidsrechter die boven elke twijfel verheven is. Geruchten willen dat daarvoor een oude bekende wordt ingevlogen. Als de naam die daarbij genoemd – Pieter is nog bezig die naam bevestigd te krijgen – wordt de juiste is, zal dat geen oplossing blijken, maar een bron voor nieuwe twisten en dus onenigheid. Staatsraad Van der Molen is daarom waakzaam en alert,

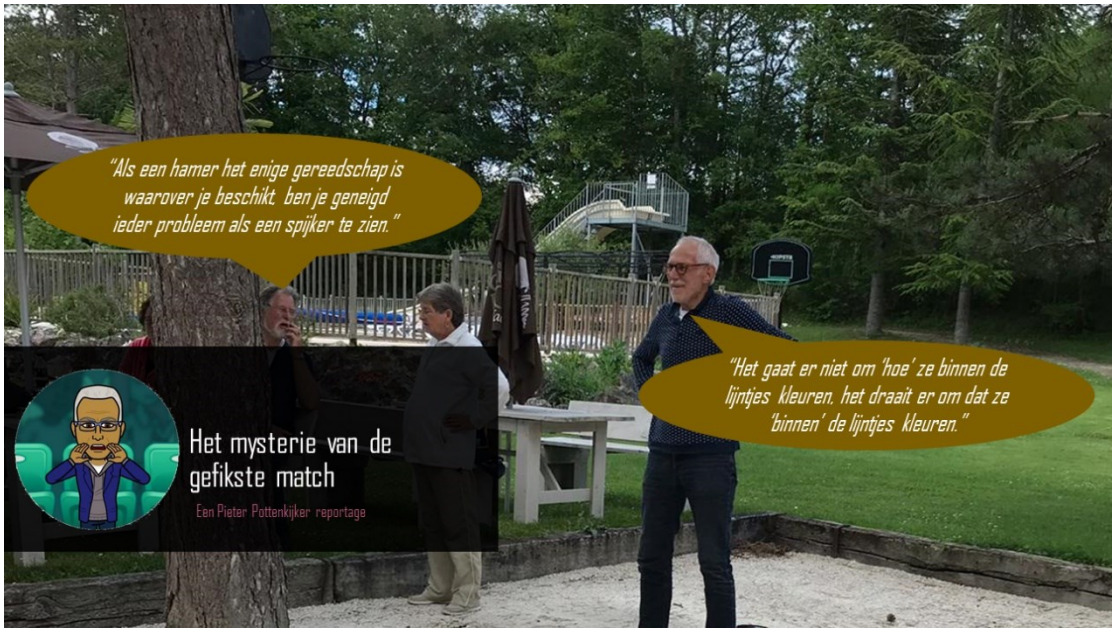
ROESTIGE LIEFDE EN ROZE LIJNTJES

Pieter meldde het u gisteren al. Er was een gerucht over een in te vliegen scheidsrechter voor het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi". De naam van die persoon is inmiddels onthuld. Het zou gaan om Nico V. Een beruchte naam in de wielerwereld. Omdat daar alles draait om ronde wielen, meende de NJBB – in samenspraak met de Nederlandse regering – dat Nico V. ook verstand zou kunnen hebben van het boulesspel. Dat draait immer ook rond ronde voorwerpen.

Dat een balletje in de sportwereld vreemd kan rollen, bewees ook dit gerucht maar weer eens. Nog was niet bekend gemaakt dat Nico V. zijn opwachting zou kunnen maken bij het vermaarde toernooi of de gelederen van de aanwezige boulesspelers sloten zich. Als één man (of vrouw, voor de gendergevoelige medemens) gingen zij achter Snuf en Snuitje staan. "Dan nog liever de lucht in," was de unanieme mening en opvatting.

Op Des Arcades is intussen begonnen met de opbouw van de boulesarena. De tribunes werden verbouwd, dat wil zeggen: verplaatst, en onder de warme belangstelling van de voltallige campingbevolking werden de boulesbanen uitgelijnd. Uiteraard waren Snuf en Snuitje daarbij als volleerde lijntrekkers in de weer. Waarbij het publiek zich niet onbetuigd liet. Zoals de beste stuurlui aan de wal het altijd beter weten, wisten zij ook nu goed te vertellen wat er gebeuren moest. Hoe het ook zij, vooral Snuf was in zijn element. Hij had duidelijk met zijn kleinzoon 'hamertje tik' geoefend. Of er daarbij ook blauwe nagels zijn geslagen is verder niet bekend gemaakt.

Wie denkt dat er bij het uitlijnen der banen gesjoemeld kon worden, komt bedrogen uit. Staatsraad Roel van Der Molen vertegenwoordigde in eigen persoon het Staatstoezicht op de Lijnen. Waarbij er ook aandacht was voor de struikellijntjes waarachter nog tijdens het opbouwen de poezelige voetjes van Anneke (jawel, de wederhelft van Rob) en Sonja (de altijd aan de zijde van haar man Roel staande) bleven steken.

Even dreigde Bondmeissie Linda, inmiddels bouwend aan een carrière als medium JoLinda, een opstand te veroorzaken. Zij maakte bezwaar tegen de felroze belijning. Die zou voor Ton Bond, een echte rokkenjager, te 'gay' zijn en daarmee onzichtbaar. Toen Bea, de wederhelft Roger, bij de lezer bekend als Kapitein "Chocolat" Haddock, dreigde zich bij dit protest aan te sluiten werd haastig een compromis gesloten: voor Ton Bond komen er nu speciaal planken afscheidingen, zodat er daadwerkelijk met een plaat voor de kop gespeeld kan worden.

Voor wat betreft het deelnemersveld: dit kent langzamerhand een ongekende hoogte. Met de nodige problemen van dien. Want als er nog meer aanmeldingen komen, moet het stadion uitgebreid worden. Omdat dit niet in de lengte of breedte kan, moet er gedacht worden aan banen in etages. Wat weer gevaar oplevert voor de spelers op de onderste banen, die dan met een helm op zouden moeten gaan spelen.

Resumé: de bouleskoorts neemt toe.

DE KOORTS LOOPT OP

Nico van B. heeft gereageerd op de commotie rond zijn mogelijke aanstelling als hoofdscheidsrechter van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi". Hij begrijpt de weerstand wel. *"Wij denken verschillend over begrippen als rechtschapenheid, eerlijkheid en recht voor zijn raap zijn. Het zijn twee werelden die beter apart leven. Trouwens, ik zou de uitnodiging toch naast mij neergelegd hebben, want ik ben nog te druk met rondjes rond de kerk te rijden."*

Berichten uit Nederland willen dat Whisky Ria, de vrouw van Guus Opera, de zanger van het Nederlandse levenslied, probeert de reiskosten te drukken. Zij wil Guus als haar handbagage meenemen. Zij zingt daarom al een week lang dagelijks voor Guus het aloude "ik zou je het liefste in een doosje willen doen." Naar het schijnt zal het doosje niet lukken, maar een flinke boodschappentas moet vermoedelijk voldoende zijn.

Het wordt overigens steeds spannender voor de gasten op Des Arcades. Als de berichten op waarheid berusten, wordt er ook stevig op gegokt. Wie zal het lukken de verscherpte grenscontroles te doorstaan of te omzeilen? In groten getale en massaal trekken de beoogde, maar nog niet gearriveerde deelnemers deze dagen richting Frankrijk. Omdat de een vliegt en de ander de auto gebruikt, moeten alle grensposten vol bezet worden. Hetgeen de Nederlandse douane in hoogste paraatheid brengt. Ook al, omdat de varkens van de Franse gendarmerie een verplichte stakingsdag hebben. In de komende 48 - 72 uur moet duidelijk worden wie er door de mazen heen weet te glippen. Greet S. is daarover optimistisch. Zij zegt gewend te zijn de mannen om haar vingers te winden. Waarbij het te hopen is dat zij niet buiten de vrouwelijke waard van de douane gerekend heeft.

De boulesarena is nagenoeg afgebouwd. De speciale baan voor Ton Bond - de houten Klaas gedoopt – is in gereedheid gebracht. Tegelijkertijd is het vraaglijk geworden of Marijke Vrolijk haar deelname aan het toernooi gestand wil doen. Zij zag tijdens de trainingswedstrijden van gisteren enkel roze sterretjes en lijntjes. Wat weer tot de nodige opwinding leidde bij Kees - Van Dik hout zaagt men houten ballen - Wijnhoud. Als een volleerde ex-belastinginspecteur strooide hij met zijn ballen aanslagen in het rond. Hij dreigde zelfs met een beslaglegging op de boulesarena.

Ton Bon en zijn meissie Linda proberen inmiddels in een aurareading, met Linda in haar hoedanigheid van JoLinda, de gebeurtenissen in de toekomst alvast te zien. *"Ik weet inmiddels hoe een aurareading mijn spionnetje in één keer enorm verder kan helpen! Tijdens de aurareading vertel ik Ton wat hij tegenkomt en tussendoor kan hij mij vragen stellen."* Ton Bond, alias Het Heerschap van het genootschap der Goedgelovigen blijft er stoïcijns onder: "Ik werk zonder voorkennis en antwoord met ja, nee of ik weet het niet."

Resumé: er gebeurt eigenlijk weinig en toch loopt de koorts op. Waaraan de nu sterker wordende zon op eigen wijze bijdraagt.

ZONSVERDUISTERING

Alsof hij nooit weggeweest is. Zo staat de zon op de grensdagen van mei en juni aan de hemel. Geen wolkje aan de lucht bleek er ook voor de reizigers die vanuit Holland richting Des Arcades vertrokken. De extra grenscontroles ten spijt bleken zowel Buum & Buum met hun getrouwe dames als Jan van Elly – u kent hen ook als Elly van Jan – zonder enig probleem de controles te doorstaan. Er werd geen contrabande gevonden. Wat betekent dat de door Ton Bond en Pieter Pottenkijker beoogde invoer van Mery Melroses cognac kennelijk op het laatste moment is afgeblazen. Er wordt daarom gevreesd voor het humeur van beider mannen in de komende weken.

Fluitend kwam ook Frans Velthuis, alias Mighty Frans, met zijn Machtige Nelleke de verschillende grensposten voorbij. Waardoor de deelname van de bondstrainer er van de NJBB aan het toernooi ook een zekerheid lijkt. Al zal later die dag blijken dat niks een zekerheid is tot het zeker is.

Bij Snuf en Snuitje was er thuis stront aan de knikker. Bij wie of wat laten wij om privacy-redenen ongenoemd, maar De ROD - Riool Ontstopping Dienst – heeft, naar insiders weten te melden, inmiddels de zaak weer vlot getrokken. Dat is maar goed ook, anders was het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" een toernooi geworden met een luchtje. Terwijl er al sprake is van verdachtmakingen.

Zoals al aangekondigd: Wie denkt dat er voor de beoogde deelnemers aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" geen wolkje aan de lucht is of was, heeft optisch gesproken het gelijk aan zijn of haar zijde. Mentaal gesproken echter bracht het einde van de dag een domper van jewelste.

Buum & Buum, die de openingsceremonie zouden opluisteren met een fraai lied, waarvan de tekst en melodie nog niet bekend waren, werden opgeschrikt door een heel verdrietig familiebericht. Zij kregen net na aankomst het bericht dat voor hun broer sinds gisteren een schip klaarligt om hem - wanneer de tijd daar is - naar de overkant van de tijd te varen. Dit verdriet maakt stil en slaat ons stom. Wij voelen ons als staan wij op het strand van Ameland, overboord gegooid en wijdbeens in het zand voor de woeste zee niet bang tot zij zich terugtrekt voor het afscheid dat ons luider worden toeklinkt: *"Ik kom eraan, ik kom eraan, zee, wind, zon, oceaan, ik kom eraan."* Dan voelen wij ons als knaapjes in de avondzon die geen woord meer kunnen zeggen

ER IS LEVEN NA DE DOOD

Dat leven en dood ontegenzeggelijk met elkaar verbonden zijn, is algemeen bekend. Al houden wij meer van het leven dan van de dood. Dat is hier op Des Arcades niet minder.

Waar wij verdrietig zijn met Buum & Buum, om het (naderende) afscheid van hun broer, zo uitbundig zijn wij over het nieuws dat Kapitein "Chocolat" Thibaut zich samen met zijn eigen Chocolientje Bea nu officieel overgrootvader en overgrootmoeder mogen titelen. Op 1 juni werd, na een lange bevalling, achterkleindochter Amy Noelle geboren. Het lange wachten heeft bij de Kapitein geleidt tot de serieuze neiging om persoonlijk mee te gaan persen ter verlossing van de moeder. Daar heeft zijn Bea dan weer een stokje voor gestoken. Inmiddels is het gezicht van Kapitein "Chocolat" Thibaut voorzien van een glimlach die verdere wikt dan van oor tot oor. Datzelfde geldt overigens voor de glimlach van Chocolientje Bea. Zij loopt bovendien fier met de borst vooruit.

De intocht van nieuwe gasten op Des Arcades heeft bewezen dat de extra grens- en wegcontroles nutteloos waren. Oftewel zo lek als een mandje. Greet S., de ene helft van Nora en Dora (de andere helft kon, wilde of mocht niet), is na de nodige omzwervingen aangekomen. Zij voelde zich bij aankomst als een ongewassen verhuisdoos en heeft zich dan ook schielijk teruggetrokken in schone wateren ter verbetering van haar aantrekkelijkheid. Ook Teun Onderdeur is met Goedelijke Greetje ter plaatse gekomen alsmede geïnstalleerd.

Waar de nieuwkomers druk waren met het opzetten van hun onderkomens - Pieter begrijpt niet waarom deze mensen geen paddenstoel huren, die is nog ruim bemeten voor hen - waren de eerder gearriveerden uiteraard weer aan het trainen voor het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi". Het is nog even afwachten wat de komst van Teun Onderdeur op dit punt gaat betekenen, maar Snuf en Mighty Frans lieten meteen even zien dat zij de ketsers onder de deelnemers zijn. Wat Ton Bond nog deze afgelopen nacht tot het initiatief bracht van een heuse petitie. Inhoud en strekking daarvan is dat het ketsen voorbehouden moet blijven aan de huiselijke kring en dan bij voorbaat met de eigen partner. De petitie wordt zondag 2 juni ingediend bij Staatsraad Van der Molen. Hij zal hem diezelfde dag echter nog niet in behandeling nemen. De reden daarvan is weer een nationale feestdag in huiselijke kring: de Staatsraad viert namelijk zijn 73ste verjaardag. Met Sonja aan zijn zijde.

De avond bracht nog een verrassing. Ton Bond, die eerder al een tweede carrière begon als Het Heerschap van Het Genootschap der goedgelovigen, verraste zijn Linda (die deze avond niet als medium JoLinda hoefde op te treden),

alsmede Adri en haar Pieter met een optreden tussen de schuifdeuren. Hij deed als Ton Lanting niet onaardige pogingen om in het voetspoor te treden van wijlen John met dezelfde achternaam. Alsof het leven op zich al niet genoeg klucht is!

Resumé: de emoties rollen over de camping als karretjes in een achtbaan. Met tranen van vreugde en verdriet die elkaar in het afrollen der wangen afwisselen.

HET EIND IS ZOEK

Pieter Pottenkijker is het einde zoek. Kortom, hij weet niet waar hij zijn verslaglegging moet beginnen. Eerst was er alleen verdriet. Toen kwam er blijdschap bij. En opeens nog vrolijkheid. Maar niet getreurd; de gasten op Des Arcades amuseren zich kostelijk. Is het niet met de boomkikkers, dan wel met (de helft) van de eendenborst. Waarmee Greet S. op deze dag iedereen een rad voor de ogen draait.

Waar Snuit zijn leven drastisch omgegooid lijkt te hebben, is het einde nog lang zoek als het gaat om de frauduleuze vaardigheden van Snuf, Nota bene tijdens de verjaardagsborrel ter ere van de jaardag van Staatsraad Van der Molen zit hij - onder diens ogen – met T.O (Teun Onderdeur, maar de privacywetten verbieden ons deze naam voluit te schrijven) te onderhandelen over het bedrag dat laatstgenoemde zou moeten schokken om in de algoritmes van Pétanque Toernooi Beheer. U weet wel, dat niet te hacken computerprogramma dat bedoeld is om het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" zuiver te laten verlopen. Volgens diezelfde Snuf moest er heel wat geld geboden worden om een andere bieder, MF (Mighty Frans) te overbieden. En natuurlijk wordt er ondertussen om het hardst geroepen en gedeclameerd dat deelnemen belangrijker is dan winnen.

De zonnige zondag werd nog zonniger toen blek dat Whisky Ria geslaagd was in haar opzet om Guus Opera, in haar boodschappentas als handbagage het vliegtuig in te smokkelen. Een beetje verfomfaaid zag Guus er bij aankomst nog wel uit, maar het mocht de pret van het weerzien niet drukken. Dus nam Whisky Ria direct bij aankomst ook een biertje, omdat ze nu toch wel dorst had.

De boulestrainingen werden deze middag door uw verslaggever overgeslagen. Plichtsgetrouw als hij is zette hij zich aan het schrijven van zijn reportage, waarvoor dus inmiddels het einde zoek is. Pieter bedacht zich echter dat het niet krijgen van wat hij trainen wilde, een wonderlijk teken van geluk met zich bracht: hij heeft daarmee ook niet verloren.

Eerder die dag brachten Ton Bond (Het Heerschap van Het genootschap der Goedgelovigen, Ton Lanting) en zijn meissie Linda, inmiddels een tot over de landsgrenzen bekend als medium JoLinda) samen met Pieter Pottenkijker en zijn Adri in alle anonimiteit een werkbezoek aan de markt van Saint-Antonin-Noble-Val. Daar konden zij over de hoofden lopen van het publiek dat er rondslingerde. Het leek wel een (geslaagde) finale van het Wereldkampioenschap Tenen Trappen. Wat wel opviel was de opvallende afwezigheid van Staatsraad Van der Molen, die normaliter met zijn camera alle bewegingen van Bond en consorten probeert vast te leggen. De afwezigheid van de Staatsraad is overigens al eerder verklaard. Hij vierde zijn jaardag. Met Sonja aan zijn zijde.

KOUDE VOETEN

De avondzon viel over de straten en pleinen rondom Des Arcades en de gouden zon zakt langzaam achter de bergen als de gasten van Des Arcades op de nationale feestdag in huiselijke kring van de Staatsraad uit hun respectievelijke onderkomens verschijnen. Allen met maar één doel: Restaurant 'Le Moulin de Saint Martial'. Ze hebben de dag weer gehad, maar ontberen nog de maaltijd.

Hier, bij Restaurant 'Le Moulin de Saint Martial' knipoogt geen neonreclame langs ramen, motregent het niet zachtjes (om niet te zeggen dat het helemaal niet regende) en is de wereld beslist niet uitgestorven. Uit monden die soms wijd opengaan klinkt vrolijkheid en ontspanning. Hetgeen ongetwijfeld samenhangt met de aard van het gezelschap. Onder voorwaarde dat Guus Opera geen lied zou inzetten, mochten hij en Whisky Ria aanschuiven aan het banket ter ere van de jarige Staatsraad. Met natuurlijk Sonja aan zijn zijde. Diezelfde eer viel te beurt aan Kapitein "Chocolat" Thibaut en zijn Chocolientje Bea, die natuurlijk nog op roze wolkjes liepen vanwege Amy Noelle.

Het gezelschap werd gecompleteerd door medium JoLinda en Ton Lanting die zijn alter ego Ton Bond had meegenomen, zodat Het Heerschap van Het genootschap der Goedgelovigen thuis kon blijven. De laatste gasten waren Greet S. en Adri met haar Pieter.

Het banket zelve verliep wellicht nog redelijk geciviliseerd, op een enkel incident rond de rondborstige Greet S. na. Het is een ontwikkeld meisje, want ze heeft volle borsten. En dat liet zij Eva & Jonathan ook weten. *"Ik wil het hebben over mijn borsten. Ik heb er twee. De linker is iets kleiner dan de rechter. Ik houd van mijn borsten. Niets is zo geruststellend als een korte blik in mijn vallei der verrukking."*

Toen echter de maaltijd genuttigd en geruimd was, kwam het toetje. Dat "Lang zal hij leven" zingend door Eva & Jonathan aan de Staatsraad geserveerd werd. Zij wensten de jarige een joyeux anniversaire. Toen daarna, ditmaal niet aan zijn zijde, maar aan de overkant van hem zijn Sonja zich verstoutte tot het nuttigen van een irish coffee raakten de tongen los. Nog voor de avond ten einde liep, bleek het speelhuisje op de speelweide voor die nacht gereserveerd door Ton Lanting, die Ton Bond naar huis stuurde, en een tweetal dames met nogal koude voeten die zijn graag wilden warmen aan de billen van een zeker manspersoon. Toen later Jonathan dat vernam heeft hij zich spontaan aangemeld voor participatie in deze groepsactiviteit. Sommige grappen over deze escapades van de dames zag je, precies volgens de bedoeling, al mijlenver van tevoren aankomen. Andere kwamen dan weer als een verrassing, En die deuren hè, de clou van deze klucht zit hem in het ontbreken van deuren die opengaan en dicht en dan toch weer open. Het speelhuis is van alle kanten open, dus was er sprake van een openbare voorstelling waarvan Kapitein "Chocolat" Thibaut dan de beelden zou vastleggen. Het had met de professionaliteit van het gezelschap te maken dat uiteindelijk iedereen toch in het eigen bed en naast de juiste partner belandde. Al is er sprake van een opname – in het bezit van Staatsraad Van der Molen zelf - die hilarische beelden toont van een wel zeer uitgelaten Sonja. Ook, al zat zij deze keer niet naast hem, maar tegenover hem. Of was het juist daardoor?

Resumé: de redding is nabij voor koude voeten als Ton Lanting in de buurt is.

DE STRIJD GAAT BEGINNEN

"Opschieten we moeten ballen smijten en de titel pakken", klonk het deze maandagochtend over de gehele camping. In elke caravan, rollend of staand, was er eenzelfde nervositeit. Klokslag tien uur was er de officiële opening met het zogenaamde koffieboulen. Bij deze gelegenheid, opgeluisterd met grote hoeveelheden gebak, zou ook de officiële loting gedaan worden. Onder het toeziend oog van Staatsraad Van der Molen drukte Snuf op allerlei knopjes en kwam er een resultaat. De Staatsraad kon weinig anders dan vaststellen dat hij geen onregelmatigheden had gezien. *"Wat niet betekent, dat er geen onregelmatigheden zijn",* aldus de Staatsraad. *"Ik heb gesproken met Anastasia Vasjoekevitsj, het Wit-Russische model, callgirl en zelfbenoemd sekscoach van Nico van B., claimt bewijs te hebben voor Russische inmenging bij de loting, De Russen beschikken over kunstmatige intelligentie die de verstandelijke vermogens van Snuf te boven gaan. De Russen hebben naar verwachting onder zijn ogen in rap tempo functionaliteiten toegevoegd aan de software en kunnen nu manipuleren bij het leven."*

Wie denkt dat de deelnemers zich druk maken over het antwoord op de vraag of de uitslag van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" nu wel of niet gekocht is dan wel gaat worden, komt bedrogen uit. Sterker nog, deze ochtend maakte duidelijk dat menig deelnemer nog niet weet dat in dit toernooi elke vriend uiteindelijk ook de vijand is. Dit bleek onder meer uit het feit dat er tijdens het koffiedrinken allerlei koppeltjes gevormd werden, in de veronderstelling dat zij het verdere toernooi alle wedstrijden samen zouden optrekken. De meest fantastische namen gaven zij hun team: De Bevertjes, De Kanarie Smijters, De Bezwijkers en Niet te pijlen.

Het hele gedoe bewees maar weer eens dat in deze Nederlandse enclave in het Franse Departement du Lot je geld of wie je bent niet telt. Met alle gevolgen voor het niveau van dien. De toog is er dan ook niet van koper, maar van hout, Er ligt ook geen loper, maar een knollenveld. Maar, eerlijk is eerlijk, een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm, hartelijk en vrolijk. Dat dan weer wel.

Samenvattend: De strijd kan beginnen. Poeh, poeh.....

DE TEERLING IS GEWORPEN

De teerling is geworpen, Dat wil zeggen dat de eerste wedstrijden van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" inmiddels alweer geworpen zijn. Over de uitslagen wordt niet gecommuniceerd. Dit, om te voorkomen dat er een discussie ontstaat tussen de toernooidirectie en uw verslaggever. Voor je het weet, weet niemand meer wat het echte en wat het fake nieuws is. Bovendien zullen de officiële uitslagen naar verwachting nooit bekend worden, omdat zijn door bots zijn gemanipuleerd.

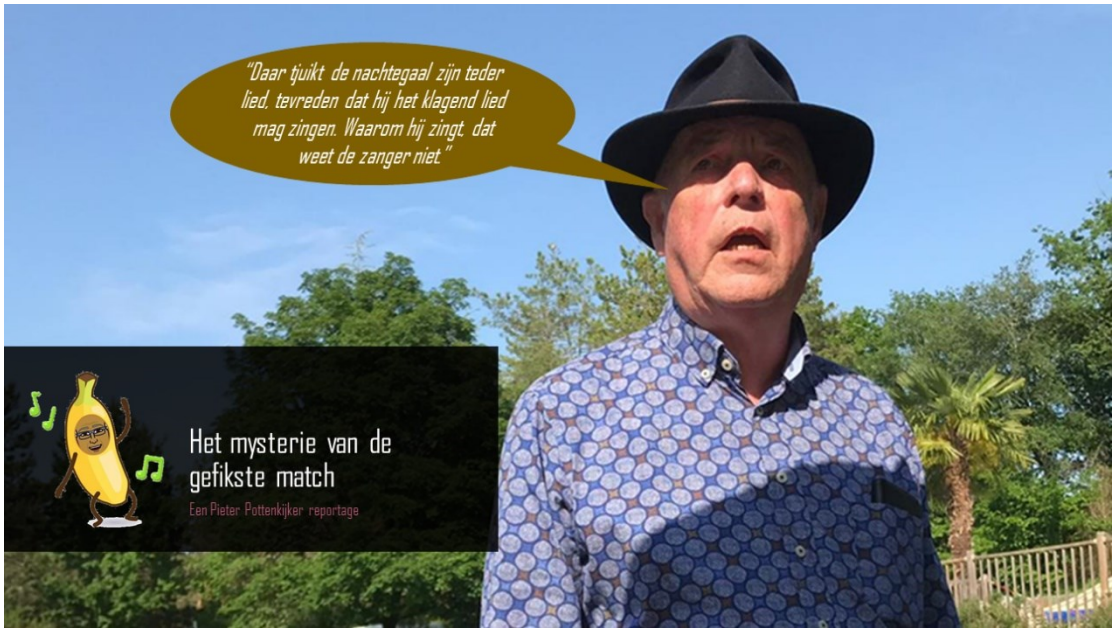
De wedstrijden verliepen in een opvallend ontspannen sfeer, terwijl de zon er lustig op los brandde. Tot zover was er geen vuiltje aan de lucht. Die overigens later die avond wel weer wat betrok.

De deelnemers aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" werden deze middag toch nog verrast met een optreden van Buum. De ene helft van het duo Buum & Buum. De andere helft had niet genoeg speeksel, zo vertelde hij. De beide mannen, met hun respectievelijke lieven aan hun zijde waren ondanks het verdriet om de overleden broer van Buum & Buum toch even ter plaatse. Op verzoek van Pieter werd dan toch, op gepaste wijze, door Buum het lied dat ieder meisje moet kennen gezongen. Waarna er nog enkele toegiften volgden. Het was duidelijk dat dit onverwachte optreden eenieder goed deed. Al rolden ook nu weer de tranen van verdriet en lol dwars door elkaar heen over de wangen van elkeen.

Omdat er over het toernooi en haar deelnemers verder weinig te vertellen is, of het zou moeten zijn dat Marijke op deze dag tot drie keer toe ontkende dat zij de gehele dag met de zon meedraait, heeft Pieter zich verdiept in de wereld van JoLinda. U weet wel, de wereld van de zweverige types die met geesten van overledenen praten, die overal de hand van een schepper in ontwaren, en die absurd ver verdunde oplossingen van rosé maken. U zegt misschien *"Wat een onzin!"* – wat ik begrijpen en billijken kan – maar JoLinda is zeker van haar zaak. Zeker, nu zij daardoor minder als 'het meissie van' gezien wordt. *"Char Margolis kan communiceren met de doden, Derek Ogilvie ontvangt via telepathische weg klachten van baby's en Pim van Lommel heeft wetenschappelijk bewijs geleverd voor het bestaan van een onsterfelijke ziel. Em ik, ik kan dingen zeggen, waarvan ik denk dat anderen ze gezegd hebben.* Miljoenen mensen geloven het , dus moet het wel waar zijn.

Pieter gaat niet proberen u op redelijker gedachten te brengen. Ik merk wel vaker dat er ook mensen zijn die niet doorhebben dat er iets grondig mis is met haar wereldbeeld waarin het bovennatuurlijke een plek heeft. Bovendien moet er rekening mee gehouden worden 'dat het toch zou kunnen' dat haar geest vrienden en familieleden van repliek kan dienen alsof zij het zelf gezegd zouden hebben.

Kortom: het was een dag van oneindig bewustzijn die doet verlangen naar weer een nieuwe dag.

HET KABBELT VOORT

De tweede dag van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" mocht zich andermaal verheugen in grote publieke belangstelling. Zij zagen dat er onder de deelnemers geen uitvallers waren. En aanvankelijk ook geen blessures. Dat veranderen toe Whisky Ria in een wat al te frivole bui een bal op Adri een van haar tenen deponeerde. Die is inmiddels diepzwart. Het zou overigens ook zo maar kunnen zijn dat de betreffende bal niet door Whisky Ria gelost werd, maar voor dit verhaal klinkt het aannemelijker en zo niet, dan toch leuker.

Over de stand in Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" valt weinig te zeggen. Pieter meldde dit al eerder. De organisatie is uitermate terughoudend in het verstrekken van controleerbare cijfers en ook Staatsraad Van der Molen krijgt er zijn vingers niet achter. En hij weet er dus ook de hand niet op te leggen.

Op deze tweede dag verloren per saldo net zo veel deelnemers hun kansen op de eindoverwinning als dat vooraf kanslozen hun kansen weer stijgen zagen. Duidelijk is wel dat de strijd om de poedelprijs het hevigst lijkt. Alsof niemand het risico wil lopen dit beladen Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" te winnen.

Zoal gebruikelijk waren het niet de wedstrijden zelf die stof tot schrijven geven. Die werd rondom de boulesbanen gevonden. Wat te denken bijvoorbeeld van het gelegenheidsduo A3 & Buum. Zij brachten een oeverloze versie van Ketelbinkie, u weet wel die straatjongen uit Rotterdam die uit varen ging, ten gehore. Waarna Buum, zonder de andere Buum, ook nog een concert op de mondharmonica gaf. Dat de andere Buum hieraan niet deelnam, voedt de geruchten dat deze helft van het illustere zangduo mogelijk getroffen is door een liesbreuk.

Hoe het ook zij, toen de ban met Ketelbinkie gebroken was, kwam het gezelschap pas goed op gang. Zowel Guus Opera, die overigens geen opera meer zingt, Kees - Van Dik Hout zaagt men houten ballen - Wijnhoud als Whisky Ria deden hun resp. muzieknootjes in een zakje, dat gretig door eenieder genuttigd werd. Verrassend genoeg bleek Whisky Ria daarbij verrassend genoeg het meest tekst vast. Kees - Van Dik Hout zaagt men houten ballen - Wijnhoud bleek halverwege "Zwolle" de tekst al kwijt. Daarom heeft Pieter voor u die tekst nog even opgezocht.

Er was eens een boertje in Zwolle

Die ging met de koe naar de bolle.

De bolle had haast

En spoot er dus naast

Toen spoot hij de boer voor de holle.

De overige teksten zijn voor publicatie net zomin of nog minder geschikt, dus daarvoor verwijst Pieter u decent naar het wereldwijde internet. Daar zijn ze zeker te vinden.

Voor de snelle lezer: het was een zonnige dag, waarop boulen en zingen centraal stond. En de nette dames en heren zich even te buiten gingen aan het genieten van pikante liedjes. De niet nette dames en heren trouwens ook.

GEMENGDE GEVOELENS

Na bekomen te zijn van de emoties tijdens de tweede dag van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" werd in kleinere kring stilgestaan bij het afscheid van Ben, de broer van Buum & Buum. Dit leverde naast mooie herinneringen, ook enkele interessante feitjes op.

Wist u bijvoorbeeld dat Buum & Buum voeger ok wel eens als trio optraden? Tijdens huwelijkspartijen wel te verstaan. Of wist u dat Buum, de ene helft van de andere, meestal geen voorgerecht besteld, omdat hij zijn voorgerecht liever laat verzorgen door zijn tafelgenoten? Zij zien zijn verlangende blikken en voederen hem vervolgens liefdevol.

En ook dit wist u mogelijk nog niet: Adri, naast dat zij zingen kan, is ook heel behendig in het vouwen van placemats tot hemden van verdronken kapiteins. Pieter wist het wel, maar de rest van het gezelschap was ernstig onder de indruk.

Het besloten gezelschap, bestaande uit Buum & Buum met hun respectievelijke Wil en Hennie, dan wel Hennie en Wil, Ton Bond - alias Het Heerschap van het Genootschep der Goedgelovigen - inmiddels ook gekend als Ton Lanting, bestond daarnaast uit medium JoLinda, beter bekend misschien als Bondmeissie Linda, en Adri en Pieter Pottenkijker.

Dit illustere gezelschap ontdekte bijzondere feiten. Zo onthulde de ene Buum dat de andere Buum geleden heeft aan een blindedarm. De daarvoor door hem geraadpleegde oogarts zag er geen been in en adviseerde tot amputatie. Hetgeen ook geschiedde. De andere Buum vertelde daarop dat hij ook te kampen heeft gehad met een liesbreuk. Hoewel zijn vrouw, Hennie, daarvan geen weet had. Aan de discussie daarover werd een einde gemaakt door de suggestie van Ton Bond om Buum aan een vrijwillig onderzoek met een door Bond geoffreerde zaklamp te onderwerpen. Deze optie werd door Buum,

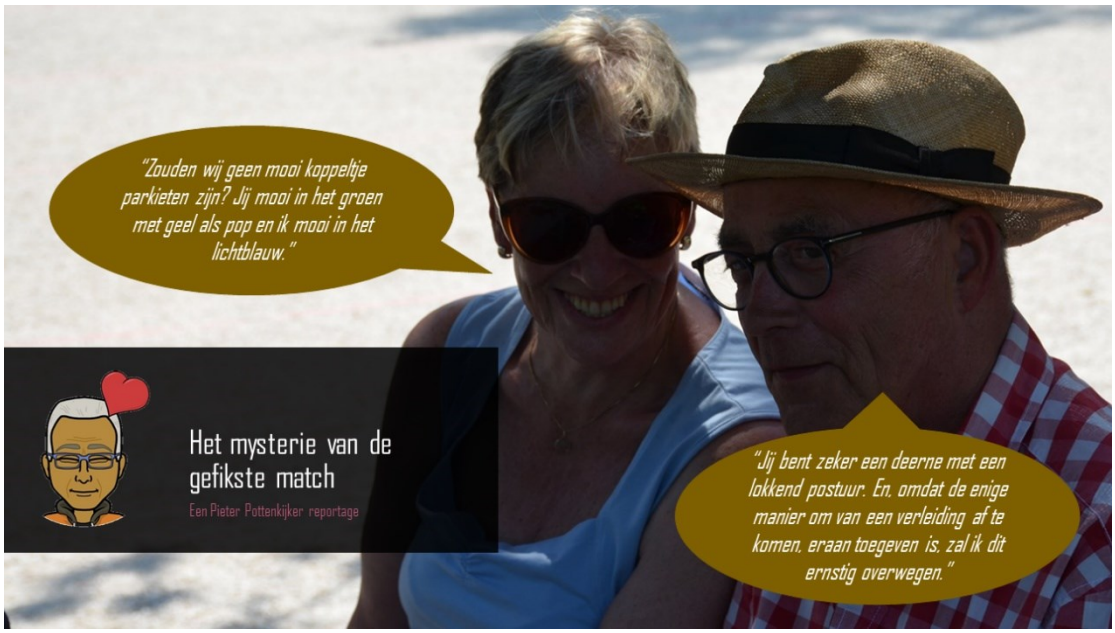
de ene zowel als de andere, van de hand gewezen. Niet overigens, dan nadat Hennie had toegezegd dit onderzoek na thuiskomst persoonlijk te zullen uitvoeren.

De andere Buum was inmiddels aardig ontstemd geraakt over het feit dat niemand zijn liesbreuk serieus nam, dus van zingen kwam het niet meer. Hetgeen de pret zeker niet drukte. Wil, behorend bij die ene Buum die niet de andere is, deed ook nog een bekentenis. *"Ik heb nog nooit gelachen, omdat niemand mij serieus neemt. Doen ze dat wel, dan liggen zij in tranen."*

Het was kortom, een avond met vele gezichten. Naast een avond om te herinneren. Zeker, toen bekend werd dat ook Kapelaan Jos, jawel de schijnheilige bondgenoot van Het Heerschap, ook aan een liesbreuk lijdt of heeft geleden.

Met veel dank en waardering voor Buum & Buum en hun getrouwe wederhelften Wil en Hennie, werd uiteindelijk afscheid genomen. Zij reizen op woensdag af. Komende vrijdag brengen zij daar een laatste groet aan Ben. Die vanaf nu ook een beetje 'onze Ben' is.

Voor de koppensnellers: Het was zinvol genieten deze avond.

PIJPENSTELEN EN SPIEGELTJES

Nu twee kloeke delen van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" inmiddels gespeeld zijn, is het tijd voor wat ontspanning. Dus regent het vandaag pijpenstelen. Bij winterkoude temperaturen. Er is dus geen hond, laat staan een deelnemer aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" op de paden van de camping te vinden. Alle tijd dus voor enige reflectie. Die irriteert bij tijd en wijle, omdat sommige waarnemingen nog nooit eerder met de wereld gedeeld zijn. Wat nooit eerder gebeurd is, moet echter eens gebeuren, dus waarom niet nu.

Pieter telde meerdere niet eerder verwoorde kanttekeningen. Zo der uitzondering van bijzondere kwaliteit, razendknap, boordevol lucide ideeën en soms humorvol. Je wilt ze onophoudelijk citeren, al weet je dat het de betreffende personen wellicht voor het hoofd of tegen de borst zult stuiten.

Of alle waarnemingen deugen? U kunt net zo goed vragen 'Hoe nauwkeurig is precies?' Het uitwendige brein van Pieter zegt dat dat er ook niet toe doet. Het gaat om de houding, om de verbindingen die telkens weer gelegd worden tussen oorzaak en gevolg. Zij zijn niet tegengesteld aan elkaar, maar vormden één en hetzelfde gebied, waarin een intelligent,

nieuwsgierig en oplettend mens denkend rond kan lopen. Goede dokters doen niet anders. Lees dus mijn analyse en misschien wordt u nog beter.

Laten wij beginnen met de Staatsraad zelf. Hij gooide de tweede dag geen pepernoot. Oorzaak: hij wordt te veel afgeleid door de Russen, waar hij geen vinger achter krijgt. Met Sonja aan zijn zijde zou je denken dat hij in balans kan komen, maar vooralsnog is daar geen blijk van.

Dan is daar Greet V. Zij staat te boulen alsof zij prof is, maar mist toch regelmatig de pointe, waarvan zij zelf zegt dat anderen hem te weinig zien. Bovendien stalkt zij bij voortduring haar Teun met adviezen die slechts kunnen komen van de beste stuurlui. En ja, die staan dus aan de wal en dus de kant.

Snuf is ook niet geheel zichtzelf. Hij vergooide dinsdag op zeker een finaleplaats. De oorzaak ligt hem waarschijnlijk in het feit dat hij de controle kwijt is, nu deze is overgenomen door bits, bytes en bots. Hij lijkt bij tijd en wijle radeloos. Hij heeft dus genoeg uitdagingen waar hij zijn tanden in kan zetten.

Frans Velthuis, alias Mighty Frans en de al even Machtige Nelleke zijn eigenlijk het meest constant. Waar Machtige Nelleke het vooral moet hebben van de juist geplaatste bal, laat Mighty Frans de boulesballen in het rond slingeren als ware kanonskogels. Die regelmatig op andere afketsen.

Elly, u weet wel, van Elly en Jan of van Jan en Elly, heeft een ontvankelijk verklaarde en dus terechte klacht over Pieter ingediend. Daartoe heeft zij zich opnieuw aan Pieter voorgesteld. Opdat Pieter weet dat deze vrouw een naam heeft. Waarvan Pieter dan ook nota heeft genomen.

Greet S. doet wat zij altijd al doet. Vraag niet waarom, want dat vraag ik ook niet aan haar. Haar humor is een betrouwbare graadmeter van het echte leven. Waar zij is en niet meer gelachen wordt, wordt niet meer echt geleefd.

JoLinda Bond, jawel, het meissie van Ton Bond, die weer beter bekend is als Het Heerschap van Het Genootschap der Goedgelovigen en werkt aan een carrière in het theater van de lach, blijkt haar mediale gaven in te zetten voor het verkrijgen van een plek in de finale. Zij straat haar eigen ballen in, en de ballen van anderen uit de juiste baan. Vooralsnog, dat moet gezegd, met verbazend goede resultaten.

Op Jan van B – Cowboy Gerard – en Toos Tussen de Lijntjes valt weinig op of aan te merken. Zij doen wat van een toernooispeler gevraagd mag worden: zij spelen het spel zolang het duurt, en dat is lang genoeg en wel zo eerlijk.

Voor wie zijn of haar naam gemist heeft geldt helaas de conclusie dat hij of zij kennelijk niet opgevallen is. Door goed noch slecht of vuil spel. Wat verder nog niks zegt, want het kan heel goed zijn dat Pieter Pottenkijker meer in de potjes gekeken heeft dan op het spel gelet heeft.

In het kort komt het hierop neer: woensdag was een rustdag en werd er niet gespeeld. Het regende en er was niks beters te doen. Zo gaat het hele leven voorbij. We streven naar een rustig leven door te strijden tegen het een of ander dat dit in de weg staat, en als we het uit de weg hebben geruimd wordt de rust ondraaglijk door de verveling die zij veroorzaakt. We moeten daaraan ontsnappen en kunnen niet anders dan om drukte smeken. Oftewel: laat de derde dag van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" maar komen!

OLYMPISCHE ONZIN

Nu het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" alweer naar zijn einde loop groeit ook langzaamaan mijn 'gemiste kans' gevoel. Want hoewel iedereen weet dat er iets niet deugd aan dit toernooi, weet Ton Bond er geen vat op te krijgen. Pieter Pottenkijker heeft de overtuiging dat hij er met zijn neus bovenop zat, maar ergens heeft hij die kans laten liggen. Zijn meissie, JoLinda met haar mediale kwaliteiten lijkt hier ook te kort te schieten. Zij lijken samen feesten en partijen te prefereren boven gedegen onderzoek en de Staatsraad weet hen ook niet op andere gedachten te brengen. Inmiddels dromen Snuf en Snuitje al van een boulestoernooi bij de Olympische Winterspelen. Petanque op ik is nog nooit gespeeld, dus denken zij als ooit Pipi Langkous dat het wel kan.

Ook, dat soort sportuitdagingen zo belangrijk zijn voor het beleg op hun respectievelijke b-b-b-b-oterhammetjes. Hoeveel steekpenningen heeft het Olympisch Comité aangenomen om deze sport tot een olympische te verheffen?

Er was dus iemand die dacht: 'ik zou best ook eens naar de Spelen willen. Ehhh, even denken: Jeu de Boules op ijs doen ze nog niet'. En voilà: daar heb je de ballen op het ijs en het gedonder in de glazen. Oké, eerlijk is eerlijk, boulen is meer dan bingo in het kwadraat. Maar hartslag van deze sporters komt niet boven de honderd denk ik zo. Wie o wie heeft dit bedacht? En als het dan toch mag, wil ik zelf graag meedoen in de categorie 'luchtkastelen bouwen'.

Genoeg over deze Olympische onzin, laten wij eens kijken naar de sportieve prestaties op deze donderdag. Gespeeld onder een droge, half bewolkte hemel. als de spelen beginnen, kijk ik naar de sporthelden die echt alles geven om die felbegeerde titel binnen te slepen. Ook al gaat het merendeels om de poedelprijs. Er wordt geknokt, geleden en gestreden. Dit is

topsport in de hoogste categorie. Hier doe je niet 'even aan mee' omdat je best aardig boult! Hier strijden toppers tot ver boven de verzuring.

De uiterste inspanningen mochten velen niet baten. Zij grepen naast de finaleplaatsen. Die bleken - terecht - voor Corina, de p-p-p-parel van Snuf, JoLinda, die dus met succes haar mediale eigenschappen heeft gebruikt en Frans Velthuis, beter bekend als Mighty Frans. De vierde finaleplaats was - volgens een niet nader te noemen deelnemer - voor een derde vrouw: Snuf! Hetgeen direct alle aandacht weer wierp op de aanleiding van dit hele verhaal: matchfixing. Snuf bleek uren na de wedstrijd nog met uitslagenbriefjes in zijn broekzak rond te lopen. Ver na sluitingstijd van de officiële telling. Hij zou volgens insiders de finale zijn ingekocht door de Russen. Niet waar reageren zij: *"We brachten wel wat extra punten in, maar hebben echt niet alles in de finale geïnvesteerd."*

Snuf was zelf medeschuldig aan de nieuwe reeks van geruchten. Snuf bleek uren na de wedstrijd nog met uitslagenbriefjes in zijn broekzak rond te lopen. Ver na sluitingstijd van de officiële telling. Verder heeft hij dinsdag zijn mond zelf meerdere keren voorbijgepraat. Na een verloren wedstrijd beweerde hij dat hij zich over de finale geen illusies meer hoefde te maken. Het was dan ook geen toeval dat een tijdje terug de vraag werd gesteld of hij niet aan een leugendetector moest worden gekoppeld. Zijn reactie sprak boekdelen. Snuf was heel zenuwachtig en kwam bijna niet meer uit zijn woorden. " Het is duidelijk dat er is gefoefeld dat het geen naam heeft", vertelt een anonieme zegspersoon. Snuf ontkent de aantijgingen in alle toonaarden. Volgens hem komen de roddels enkel voort uit jaloezie van enkele deelnemers.

De dag werd - laat en met een feestend Oranje - afgesloten. Een groot deel van het deelnemersveld aan het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" maar komen! zag Oranje de Engelsen kloppen met 3 – 1. *"Voetbal is een spel van fouten. Wie de minste fouten maakt wint."* Johan Cruijff zei dat al, en hij kon niet eens boulen!

Samenvattend: er is veel onzin gezegd en geschreven vandaag, maar de uitslag en daarmee de finale staat vast. En Ton Bond nog altijd met lege handen, want geen bewijs!

EERLIJK IS EERLIJK

Eerlijk is eerlijk. Tot het tegendeel is bewezen. Wanneer je volop wilt genieten met hilarische momenten tijdens een boulestoernooi is het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" en aanrader. Want hier buitelen zin en onzin net zondoorstoofd door elkaar als waar en niet waar.

Het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" i begon deze dag met een verijdelde aanslag op Staatsraad van der Molen. Hij ontsnapte ternauwernood aan een aanslag met twee bermballen. Toen bleek dat er geen terrorisme te bewijzen viel, werd het gehouden op een ongelukkige samengooi van een onvoorzichtige speler.

Daarna begon het zogenaamde troosttoernooi. Dat wil zeggen dat iedereen nog twee wedstrijden moest spelen voor het bepalen van de eindstand van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" van de vierde tot en met de laatste plaats. Dit bracht met zich dat de vier finalisten n lijdzaam en afwachtend moesten toezien hoe de rest van het gezelschap zich vermaakte. Lachen gieren brullen stond er deze middag op het programma. Simpelweg omdat het een belevenis is en op zich bijzonder om te mogen spelen tijdens dit toernooi.

Onder het steeds zonniger wordende zerk werd vervolgens de zinderende finale gespeeld. Met cracks van jewelste. Zo waas daar de p-p-p-p-parel van Snuf – Corina - naast medium JoLinda, bij de lezer ook bekend als het meissie van Bond. Tegenwoordig wordt overigens vaker gesproken over Linda, de vrouw van dat joch van Bond. Daarnaast waren er daar Frans Velthuis - Mighty Frans – en - na een sexetest, veroorzaakt door vraagtekens over diens kunne, Ruud, algemeen beken als Snuf.

Wie nog twijfelt over de maakbaarheid van uitslagen, is na het aanschouwen van deze strijd wel van alle twijfel bekomen. Gedurende de wedstrijd verleidde JoLinda Frans tot onoorbare handelingen met de belofte van warme bitterballen na de wedstrijd.

Het finalespel werd overigens op uitstekende wijze geleidt Snuit als hoofdscheidsrechter. Zijn bekering tot het correcte leven lijkt compleet. Zijn diploma als clubscheidsrechter lijkt dan ook welverdiend. Hij was als scheidsrechter even nadrukkelijk als onzichtbaar aanwezig.

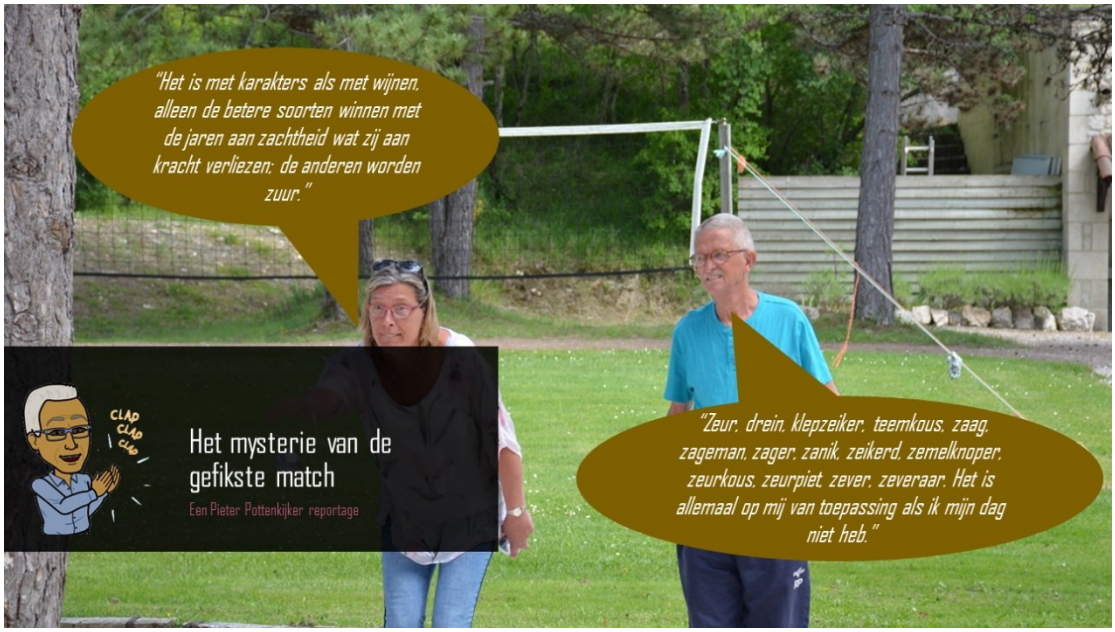

Snuf was duidelijk niet in goeden doen. Zijn emoties namen regelmatig bezit van hem, en dat kwam zijn spel zeker niet ten goede. Waarbij hij overigens regelmatig de grenzen van het betamelijke opzocht.

Corina speelde een solide wedstrijd, als had zij regelmatig last van een door Snuf in haar ogen getorpedeerd bierdopje. Het huilen stand haar dan ook soms nader dan het lachen.

Mighty Frans was ongenaakbaar. En waar hij dat niet was, was dat een zelfgekozen positie. Hetgeen de finale het aanzien meer dan waard maakte. Zeker ook omdat Whisky Ria naar traditie tijdens de wedstrijd een fles whisky achteroversloeg. Waar vervolgens de hele tribune van om ging.

Samen te vatten valt dit alles niet. U had erbij moeten willen wezen.

DE STRIJD IS GESTREDEN

De strijd is inmiddels beslist en dus gestreden. Met JoLinda op de vierde plaats, Corina op de derde, Snuf op de tweede en Mighty Frans op de eerste plaats. Een terechte, want gecontroleerde uitslag, waarover niet gecorrespondeerd kan worden. Was er een sportiviteitsprijs te vergeven geweest, dan was ook die vast en te zeker naar Mighty Frans gegaan.

Ton Bond, alias Het heerschap van Het Genootschap der Goedgelovigen stond al met legen handen bij Staatsraad Van der Molen. Gewoon, omdat ieder aantoonbaar bewijs van fraude of fixing bij het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" ontbreekt. Niet, dat zij ontbraken, want dat weten wij juist niet. Omdat je echter pas schuldig bent als het bewezen is, moet worden vastgesteld dat er geen bewijs is dat zegt dat de uitslag van het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" niet deugt. Hiermee is de missie en opdracht van Ton Bond zo niet gelukt, dan toch geslaagd, al zijn er wel heel veel belastingcenten uitgegeven voor een nutteloos onderzoek. Hoe minister Ferdinand Grapperhaus is minister van Justitie en Veiligheid dat gaat verdedigen in de Tweede Kamer van onze Staten-Generaal is nog een vraag. Al zal hij wel menen dat er sprake moet kunnen zijn van onbelaste informatie-uitwisseling tussen ambtenaren onderling. Waardoor de bonnen en nota's, net zoals het bewijs van fraude nooit boven tafel zal komen.

Het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" werd als vanouds afgesloten met een copieus diner dat in pais en vree genoten werd. Met als hoogtepunt het verdelen van de prijzen. Waarvoor dit jaar diep in de buidel getast was. Waarbij er ook nog een anonieme sponsor – Greet S geheten – was die enkele deelnemers verblijde met een doekje voor het poetsen (met een kleurrijk balletje daarin voor de verzameling). Naast wijn en andere versnaperingen was er voor de winnaars ook een fraaie sleutelhanger met inscriptie. Een terecht eerbetoon aan de naamgevers van het toernooi, Joop en Mien van der Schilden.

Wanneer het voorgerecht is geserveerd maken we ons klaar voor diverse spelen en spelletjes: Petje op petje af, algemene vragen en muziekfragmenten. Maar toen werd het hoofdgerecht al geserveerd, dus ging dat feest niet door. Hierna gingen hilarische momenten ons parten spelen en werd het een avond die zich niet meer laat vergeten. Met als slagroom op de taart - tante tartin – als besluit. Natuurlijk was er hierna ook de typische "Ik hou van Holland Traditie" en spoedde iedereen zich naar huis en haard. De tent liep dus gauw leeg en het feest ten einde. Gelukkige bijkomstigheid was dat de groepsfoto eerder deze week al genomen was. Gelukkig hebben wij die foto nog.

EPILOOG – NIKS IS WAT HET LIJKT

Niets is wat het lijkt. Dat is de wijze les die Pieter Pottenkijker voor en namens u trekt uit Het Mysterie van de Gefikste Match. Wat waar is kan niet waar zijn, en wat niet waar is toch de waarheid.

Natuurlijk is er terecht tot nader onderzoek besloten door de NJBB. Zeker nadat er bij het Eerste "Gouden Van der Schilden Toernooi" in het najaar van 2018 vraagtekens gezet konden worden bij de uitslag van die finale. Immers, de winnaar van toen - Teun V. - was tijdens het Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" Tweede "Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi" geen schim meer van wat hij toen was: een ketsmonster! Of daarmee de verongelijktheid van de latere nummer vier, die al zijn ballen had gezet op Frans Velthuis, alias Mighty Frans, terecht was? Het kan net zo goed als dat het niet kan.

In ieder geval hebben Ton Bond en zijn meissie er gevulde buikjes en glazen aan overgehouden. Zoals ook nieuwe carrières. Linda als medium JoLinda en Ton Bond kan zoals Inspecteur Clouseau aantreden in de voor het najaar aangekondigde klucht "Wie in de poes knijpt, kan gekrabd worden". Als Ton Lanting zal hij het publiek de ballen uit de broek laten gieren. Waarmee hij voor het eerstvolgende boulestoernooi weer voldoende voorraad heeft. Deze schnabbel zal hij nodig hebben, nu Ton Bond als dank voor bewezen diensten acht maanden eerder met pensioen mag.

Staatsraad Van der Molen, met Sonja aan zijn zijde kan weer gaan genieten van 365 Sondagen in het jaar. Al beweert hijzelf dat dat best ook wat minder mag zijn. Waarmee deze pensionaris alvast solliciteerde naar een volgende rijksopgave.

Kwartiermaker Kapitein "Chocolat" Thibaut zal blij zijn dat zijn taak er weer opzit. Hij won er en passant nog de heuse poedelprijs mee: een beker voor zijn gebit. De herwonnen tijd zal hij samen met Chocolientje Bea gaan besteden aan de invulling van de rol als opi en omi van Amy Noëlle.

Snuf en Snuitje kunnen verder gaan met dromen over de Olympische Winterspelen en de nieuwe sport petanque op ijs. Zij zijn echter gewaarschuwd: wij houden hen in de gaten. Voor zover Corina en Anneke dat al niet doen.

Elly, u weet wel, van Jan van Elly, wacht een prachtige carrière als staatssecretaris van emancipatiezaken. Alleen is nog niet bekend in welk kabinet. Dat moet nog vorm en een naam krijgen.

Frans Velthuis, inmiddels beter bekend als Mighty Frans, wacht een zware tijd. Hij moet de boulesclub van Snuf en Snuitje in Nederland gaan coachen. Een welhaast ondoenlijke opgave, die ook nog eens acht weken zal duren. Gelukkig heeft hij Machtige Nelleke om hem thuis op te vangen en op te kalefateren.

Jan van Boekel - Cowboy Gerard dus - zal zich ongetwijfeld met Toos Tussen de Lijntjes door het leven dansen. En zo niet, dan zijn er nog altijd kersen die tot moes of jam geslagen moeten worden.

Greet S. lijkt zorgeloos, maar dat heeft een reden. Zij schijn een Italiaan aan de haak te hebben geslagen. Al wil zij daarover haar rok niet nader oplichten. Duidelijk is wel, dat zij haar Europese tournee als Dora zonder Nora voort zal zetten in het land van Po en maffia. Berlusconi, een gekende snoeperd, heeft haar al volledig verzorgde logies beloofd.

Kees - Van Dik Hout zaagt men Houten Ballen - Wijnhoud zal zijn met Marijke Vrolijk niet langer verdiepen in belastingzaken. *"Belasting is de prijs van beschaving. En die hebben wij niet meer. Het lijkt erop dat wij de criminaliteit niet kunnen*

verminderen, dus waarom niet legaliseren en dan met zijn allen gaan rentenieren in een belastingparadijs." Aldus Kees. Waarmee bewezen is dat ook belastingambtenaren in hun vrije tijd gewone mensen zijn.

Teun V. en zijn Gemoedelijke Greet zullen zich gaan bezighouden met de actiegroep "Rust aan de kust" . Deze beijvert zich voor de vervanging van het Formule 1 Circuit in Zandvoort door een boulesbaan. Waarbij, zo leert de geschiedenis, waarschijnlijk meer onrust wordt gestookt dan benzine verstookt bij een Formule 1 wedstrijd van Max Verstappen en omstorten.

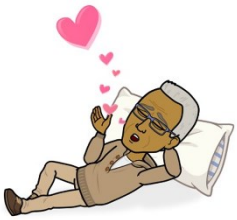
Resten nog Guus Opera en Whisky Ria. Het duo, waarbij de een zingt over wat de ander doet: drinken! Omdat er zowel drinkliederen als drank in overvloed is, bestaat over hun verblijf in de politieke Hoofdstad van Nederland geen zorg. Zij zullen met hun geraaskal niet opvallen tussen de kijvende en kakelende politici aldaar.

Hiermee is de epiloog wellicht wat langer geworden dan gerechtvaardigd, maar nood breekt wetten. Bovendien zijn wij er nog niet, want wij moeten Eva & Jonathan met hun respectievelijke families nog bedanken. Dank is immers wel op zijn plaats aan het adres deze mensen die dit zootje ongeregeld op hun fameuze campingsite toelaten. Zij zitten nu met de gebakken peren en een lege wijnkelder! Dank en waardering is er ook voor kok, die menig hongerig maagje vullen wist met een overheerlijk steak tartaar of iets anders dat lekker smaakte.

Tenslotte dan wil Pieter zijn cameraploeg in het zonnetje te zetten. Onder leiding van Linda Melse waren dat Linda zelf (JoLinda) Jan van Boekel (Cowboy Gerard). Rob van Zweden (Snuitje) en - in een enkel geval - Pieter zelf. Zij verzorgden de prachtige beelden die dit saaie verhaal nog een beetje draaglijk maakten.

Pieter zegt daarmee 'tabee' en 'tot ziens.' Of nee, wacht even, want wat hoor ik daar Snuf zeggen? "Schat, waar is de vuile was gebleven?" Waarop zijn Corina zegt dat zij die buiten gehangen heeft.

Pieter zal u de krachttermen die Snuf daarop uitte besparen. Dat er paniek was, was duidelijk. Toen Pieter echter poolshoogte ging nemen was de rust weergekeerd. Op de vraag van Corina aan Snuf wat hij nu eigenlijk gedaan had, was zijn simpele antwoord: "Het is gefikst. Zoals alles wat ik doe." Waarmee maar weer eens bewezen is dat niks is wat het lijkt.

Aju!